

ЦЕРСКО СЛОВО

ЛИСТ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
„СТЕПА СТЕПАНОВИЋ“
ТЕКЕРИШ

Окружени
историјом
и природом...

негујемо знање,
традицију
и друштво.

Април, 2026.

РЕЧ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ

У претходних годину дана у нашој школи су се догодиле многе велике промене које се у највећој мери односе на одлазак у пензију или промену радне средине неколико наших драгих колега иза којих остаје трајни печат рада, преданости и пожртвованости. Иако и даље пролазимо кроз период прилагођавања, и овог априла дочекујемо Дан школе у духу вредности које се не мењају.

Као и сваке године, почетак априла у школске ходнике и учионице доноси жамор и ужурбаност које са собом носе пробе и припреме за овај велики дан. Просторије су пуне дечијег стваралаштва до ког се вредним радом дошло кроз часове редовне наставе, секције, пројекат Обогаћеног једносменског рада, радионице и тематске дане. Сва културна, спортска и свечана дешавања у школи су забележена и на сајту школе, јутјуб каналу, а од ове године и на инстаграм страници школе.

Ове школске године, имајући у виду жеље и потребе ученика и родитеља, Савиндан је обележен у матичној школи у Текеришу и у три издвојена одељења: у Горњој Бадањи, Доњој Бадањи и Трбосиљу. Поред овога, обележени су и сви остали значајни датуми попут Дана српског јединства, слободе и националне заставе, Европски дан језика, Доситејеви дани, Спортски дан и многи други.

Поред свакодневних улагања у одржавање школског простора треба истаћи капитално улагање у замену столарије на предњој страни матичне школе, као и планирану замену преосталог дела столарије и климатизацију кухиње у Текеришу, али и улагање у адаптирање нове школске зграде у издвојеном одељењу у Горњој Бадањи, како би сви ученици похађали наставу у потпуно безбедним условима. Посебну захвалност дугујемо Граду Лозници на препознавању и разумевању проблема, као и на оствареној сарадњи.

Наши ученици су и ове године узели учешће у такмичењима из географије, стоног тениса и на литерарном конкурсима „Мој јунак са Солунског фронта”, а наша школа је у марту била организатор окружног такмичења из другог страног језика.

Један од најважнијих циљева у раду свих актера школског живота је превенција насиља и очување безбедности ученика у школи. Резултатима нашег напора можемо да се поносимо, али никако и да се понесемо, јер нам је то свакодневна обавеза, као и то да радимо на унапређењу превенције кроз стручна усавршавања, даљу сарадњу са родитељима, МУП-ом и другим службама и установама.

Нажалост, мора се поменути да је, преласком ученика уз четвртог у пети разред, школа у издвојеном одељењу у Горњој Сипуљи након 82 године престала са радом.

Упркос изазовима које дели већина сеоских школа, нама и даље остаје да будемо јединствени и сложни, да се заједно боримо за добробит сваког ученика, да пружимо услове и понудимо знања како би наши ученици били равноправни са свим осталим у нашој држави, да чувамо традицију и прихватимо иновације.

Свим ученицима и наставницима честитам Дан школе и желим много успеха у даљем раду.

Бранко Вилошић,
директор школе

ЛЕТОПИС НАШЕ ШКОЛЕ

Недеља сећања
и заједничтва,
мај 2025.

1=2

Добродошлица
првацима

Дечја недеља

Такмичење у сивоном тенису

Европски
дан језика

Трка за срећније
децињство

Предавање
ветерана
и историјски час

Промоција Средње школе
унутрашњих послова

Пројекат Заједно и безбедно кроз децињство

Читајмо гласно

Дан розе мајица

Промоција Средње пољопривредне
школе и дома ученика из Шајца

БОГАТСТВО НАШЕ НАСТАВЕ

Дан заштитије животиње средине

Светски дан именованости и Дан српској јединства, слободе и националне заштите

Светски дан здраве хране

Јесењи кућац у Горњој Бадањи

Дан сећања на жртве фашизма

Међународни дан толеранције

Креативна радионица на часу домаћинства

Међународни дан хуманости

Предавање седмакња о рециклажи

Интерактивни час српској језика и ликовне културе

Уредни час Школа је филантропија

Међународни дан мајтерње језика

Радионица ликовне културе и енглеској језика

Уредни час из географије

Осмартњевске радионице и приредбе

Досијејеви дани

Активности на часовима биологије

МОЈИ ИЗУМИ ЗА БУДУЋНОСТ

Ја бих измислила малу справу која би чувала свако дрво на нашој планини. Када неко дрво огладни или ожедни, оно пошаље сигнал на мој екран, а ја му пошаљем робот-пчелице да га нахране. Моја жеља је да Текериш остане овако зелен, али да сви имамо најбржи интернет на свету како бисмо свима показали нашу лепоту!

Анастасија Пејровић, 3/1

Мој изум је супер трактор. Он ради на машту и уместо дима избацује мехуриће са мирисом јабука из Текериша. Њим ћу помагати деди.

Сериј Јеремић, 2/1

Војвода Степа је победио мудрошћу, а ја ћу победити знањем из рачунара. Мој изум за будућност је временски прозор на врху Цера. Ко кроз њега погледа, видеће војводу Степу како нам маше, али ће видети и како ће Текериш изгледати за сто година – са летећим тракторима који сами косе траву и кућама које се саме греју на сунце.

Марко Тодоровић, 3/1

ПОРУКЕ ИЗ БУДУЋНОСТИ

Сара Јосијевић, 1/2

Одрасли смо и постали смо добри људи. Остварили смо своје жеље да помажемо другима и поносни смо на себе.

Успешни смо у ономе што радимо. Радимо послове које волимо и сваког дана учимо нешто ново.

Срећни смо јер смо здрави и окружени људима које волимо.

Путујемо, упознајемо свет и уживамо у сваком новом искуству.

Постали смо храбри и нисмо одустали од својих снова. Верујемо у себе.

Имамо лепу породицу и испуњен живот. Поносни смо на све што смо постигли.

Остварили смо своје снове и живимо срећно.

Марина Ковачевић, 3/2

Јована Ковачевић, 2/2

Моји снови су:

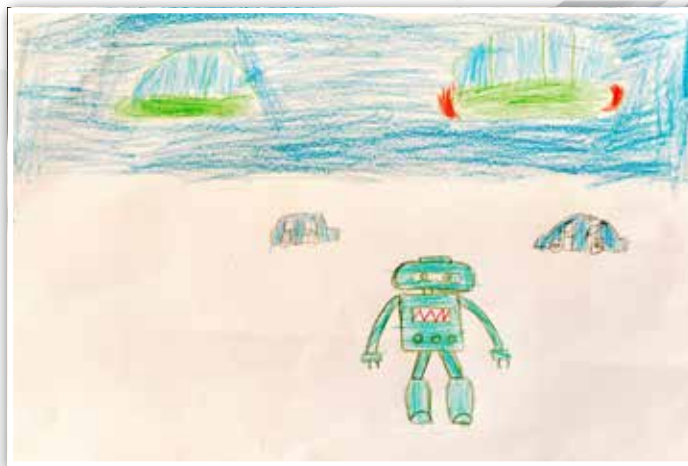
- ✿ возити тракторе
- ✿ производити здраву храну
- ✿ имати своје њиве
- ✿ помагати другима.

Мој план је:

- ✓ учити
- ✓ вежбати
- ✓ радити на њиви
- ✓ имати своју фарму.

Моји циљеви су:

- моја фарма
- срећна породица
- велики трактор
- плодне њиве.

Лазар Нинковић, 3/3

Андреј Калабић, 4/3

Лука Сјанојевић, 4/3

Желим да будем
пољопривредник да
ворим на својој њиви
својим великим трактором
и гледам како моје
њиве расту.
То је мој сан!

Порука себи у будућности

Увек веруј у себе, труди се и постигни сваки циљ који задаш.

Тамара Појовић, 3/3

Мајсеј Милинковић, 4/3

КАД БИХ...

Кад бих имао моћ
да пловим дан и ноћ,
да опловим мора сва
и океана бар два:

упознао бих делфине
и црно-беле пингвине.
Истражио бих морске дубине.

Када бих имао моћ
да се винем у висину
и постанем друг свемиру,

додирнуо бих све звезде,
планете и комете
и постао најсрећније дете.

Виктор Милошевић, 4/4

Кашарина Стивановић, 2/4

Сара Стивановић, предшколски узраст

МОЈА ЖЕЉА

Моја жеља одувек је била
да постанем чаробна вила.
Имала бих најлепша крила.

Летела бих далеко, далеко
и не би ме стигао нико.

Свуда бих завирила
и тако своје срце смирила.

Кашарина Стивановић, 2/4

Ана Пејровић, 4/4

ВОЛЕЛА БИХ

Читали смо у школи причу у којој се помиње
златна рибица и баш ме заинтересовало како она
проводи време.

Тог дана сам сао о томе размишљала. Дошла је
ноћ и сањала сам диван сан. Претворила сам се у
златну рибицу и нашла се у морским дубинама.
Пливала сам слободна и срећна. Сусретала сам
различите рибе. Дружила сам се са морским
звездама и вилиним коњицима. Најбоља другарица
постала ми је морска сирена. Са њом сам се играла
и сакупљала бисере по мору.

Пробудила сам се срећна јер сам бар у сну била
златна рибица. Испунила сам своју жељу.

Анђела Павловић, 2/4

Разговарали смо са Емилијом Томић, ученицом која је својим њудом, знањем и њосвећеношћу заслужено њонела њишћулу ученице ѡенерације школске 2024/2025. ѡдине. Емилија је ѡример како се уѡорност и ѡубав ѡрема учењу исѡлаше, а њен успех ѡредсѡавља инсѡирацију за све ученике наше школе.

• *Како си се осећала када си ѡроѡлашена за ѡака ѡенерације?*

Било ми је драго. Ипак, схватам да је наша генерација мала, па тај успех не доживљавам као нешто недостижно, али сам свакако била поносна.

• *Шѡа за ѡебе значи ѡај усѡех и колико ѡруда је било ѡѡиребно да се до ѡеѡа дође?*

Сматрам да ми није било потребно превише труда код куће. Пажљиво сам слушала на часу и обнављала знање кроз домаће задатке. Такмичења су нешто за шта сам издвајала више времена и труда. Доживљавам да су успеси које сам остварила на такмичењима већи него то што сам проглашена ѡаком генерације, јер сам на такмичењима видела где сам у односу на ученике из других школа и доказала да се и у нашој малој школи стиче велико знање.

• *Који ѡредмеѡи су ѡи били омиљени, а који су ѡредсѡављали највећи изазов?*

Хемија је дефинитивно била мој омиљени предмет. Због ѡубави према хемији и добрих резултата на такмичењу сам и уписала медицинску школу. Ниједан предмет ми није задавао превише мука, осим можда физике у 6. разреду. То је био нов предмет и није ми све одмах било јасно, али касније је све било у реду.

• *Ко ѡи је био највећа ѡодршка ѡоком школовања?*

Највећу подршку су ми, наравно, пружали родитељи, али и друштво и наставници.

• *Да ли ѡсѡѡји насѡавник или ѡренуѡак из школовања који ѡособно ѡамѡиши?*

Носим много дивних успомена из школе. Издвојила бих тренутке када сам освојила 3. место на окружном такмичењу „Шта знаш о саобраћају” и 1. место на општинском такмичењу из хемије. Дани у школи, као и часови и наставници су ми остали у лепом сећању.

• *Шѡа би издвојила као кључ усѡеха за добре резулѡаше у школи?*

Пажљиво слушање на часу, вежбање кроз домаће задатке и примењивање наученог.

• *Који су ѡвоји даљи образовни и живѡјни ѡланови?*

Тренутно похађам фармацеутски смер и планирам да упишем факултет.

• *Мноѡи мисле да су ученици из већих ѡрадова у ѡредностѡи. Шѡа си ѡи добила у нашој школи, а шѡо мислиши да ѡвоји врѡњаци у великим школама можда немају?*

На часу наставници могу да се посвете сваком ученику. Много смо више укључени у разговор на часу. Што се тиче дружења, мислим да се дружимо више и боље у односу на децу у граду и да више помажемо једни другима.

• *Коју ѡоруку би уѡуѡила ученицима наше школе?*

Искористите сваки тренутак у школи, и на часовима и на одморима. Знање и успомене које стекнете ће трајати дуго. Учествујте на такмичењима и наставите да светлате образ нашој школи.

ОБОГАЋЕНИ ЈЕДНОСМЕНСКИ РАД

У школској 2025/2026. години кроз пројекат Обогаћеној једносменској рада наше учионице, ходници и школска дворишта ИО Горња и Доња Бадања постојали су места где машта нема граница. Од уметничких апликација до спортистичких полигона, ученици свих узраста – од најмлађих до најстаријих – кроз радионице које подстићу тимски рад, здрав животи и љубав према језику и уметности, слободно време провели су на креативан и корисан начин. Свака од активности била је прилика за учење, игру и заједничке успехе.

ПАЛЕТА МАШТЕ – У оквиру Обогаћеног једносменског рада у Доњој Бадањи и Горњој Бадањи ова радионица постала је право мало царство креативности. Ученици не само да уче о уметности, већ и активно мењају изглед школског окружења. Заједно са наставницом уређивали су школски простор и двориште, осликавали зидове и степенице, али и учествовали у бројним креативним задацима. Кроз све активности ученици су развијали уметничке и практичне вештине, учили да сарађују и повезују уметност са свакодневним животом.

КЊИГА У БОЈАМА И РЕЧИМА

– Како изгледа када се споје књижевност, глума и цртање? Одговор лежи у активностима радионице Књига у бојама и речима. Ученици свих узраста удружили су снаге како би створили нешто јединствено - велику заједничку збирку радова која обједињује њихову машту, знање и креативност. Свака група има задатак да кроз различите уметничке форме представи богатство нашег језика и оживи књижевна дела на свој начин.

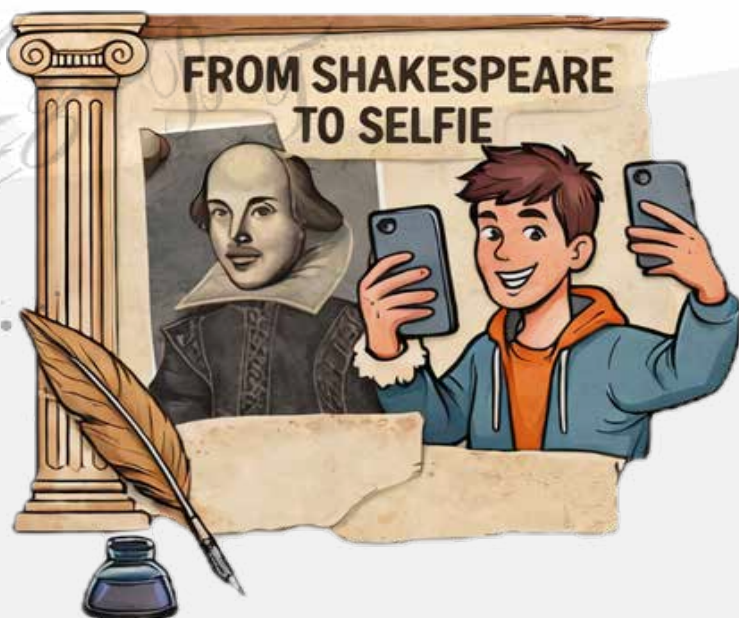
1=2

ХОДАЈ ПРАВО, МИСЛИ ЗДРАВО –

Физичка активност је много више од обичног вежбања, а то доказује ова активност Обогаћеног једносменског рада. Кроз креативне полигоне, узбудљиве штафете и спортске игре, ученици развијају прецизност, снагу и координацију, јачају издржљивост и равнотежу. Циљ је јасан – кроз забаву, тимски рад и фер-плеј доћи до позитивног односа према физичким активностима и здравим животним навикама.

Not so long ago, communication looked very different from what we know today. People used to write letters by hand, carefully choosing their words, paying attention to grammar, and often waiting days or even weeks for a reply. These letters were personal, thoughtful, and sometimes even beautifully decorated. Every sentence mattered, because there was no quick way to correct or add something later.

Today, communication is faster than ever. With just a few taps on a screen, we can send messages instantly to anyone, anywhere in the world. However, this speed has also changed the way we write. Instead of long sentences and formal language, we now use abbreviations, emojis and short expressions.

In the past, writing required patience and attention. Today, it requires speed and creativity. While older forms of communication focused on clarity and formality, modern messaging is more relaxed and expressive.

Both styles have their own value. Traditional letters teach us how to express our thoughts clearly and respectfully, while modern communication helps us stay connected in a fast-paced world.

Perhaps the best approach is to combine the two: to keep the richness of language from the past, while enjoying the convenience of the present.

Mini Dictionary: Modern Messaging vs. Traditional Expressions

Abbreviation	Meaning (Modern)	Traditional Equivalent
LOL	Laughing out loud	That is very funny
BRB	Be right back	I will return shortly
TTYL	Talk to you later	I will speak to you later
ASAP	As soon as possible	At your earliest convenience
BTW	By the way	Incidentally / I would also like to mention
IDK	I don't know	I am not certain
THX / TX	Thanks	Thank you very much
OMG	Oh my God	That is surprising / astonishing
FYI	For your information	I would like to inform you
CU	See you	I look forward to seeing you

Then	Now
Waiting for the postman	Checking your phone every 2 minutes
Writing by candlelight	Typing in the dark
"Dear Sir or Madam,"	"Hey!" / "Hi!"
Long romantic letters	"I miss you"
Crossing out mistakes	Backspace, delete, rewrite
Beautiful handwriting	Fast typing (and typos)
Sealing envelopes	Pressing "send"
Keeping letters in a box	Scrolling through old chats
Waiting for a reply patiently	"Why didn't they reply?!"
Thoughtful endings	"Bye" / "TTYL"

КАК ПОЯВИЛАСЬ ШКОЛА: ОТ ДРЕВНЕЙ РОССИИ ДО СОВРЕМЕННОСТИ

Первые школы на Руси

Князь Владимир Святославич издаёт указ: дети бояр должны учиться книжному делу. Так появилась школа под названием «Книжное учение». Там учеников делили на небольшие группы, и в каждой был свой учитель грамоты и чтения. Впоследствии первые учебные заведения открылись при монастырях в Киеве, Новгороде, Смоленске, Суздале и Курске. Учителями были монахи, а программу утверждал сам князь Владимир. Спустя столетие, в 1086. году Анна Всеволодовна, сестра Владимира Мономаха, открыла первое женское училище при церкви, где девочки из зажиточного населения обучались грамоте, чтению и пению. В начале XV века на смену церквям при монастырях приходят частные школы - „Мастера грамоты”, которые стали новым этапом в развитии обучения на Руси. Там обучались мальчики богатых родителей, в программу входило письмо, чтение и зарубежная литература.

Школьное образование при Петре I

Значительные изменения в обучении произошли при Петре I. Он провёл реформу образования, которая коснулась многих аспектов в развитии школ в России. При Петре I произошла школьная реформа - основное образование стало доступно всем, кроме крестьян. В школах появились новые предметы, во всех учебных заведениях делался упор на математические знания.

Смольный институт Екатерины II

До Екатерины II фактически учиться могли только юноши. В 1764. году право получить образование дали и девушкам. Императрица открыла Смольный институт - Воспитательное общество благородных девиц.

Мужское образование в России также получило новую веху при Екатерине II. Шляхетский сухопутный кадетский корпус, основанный в 1732. году, работал по новым правилам. Образование для юношей отличалось от женского.

Смольный институт

Школьная система XIX века в России

Важный шаг к улучшению образования произошёл в 1802. году. Александр I создал министерство народного просвещения, которое определило дальнейшую историю развития школ в России. Устав министерства предусматривал следующие учебные заведения: Приходские училища для бедного населения, Уездные училища принимали мальчиков 7-8 лет, Гимназии, Университеты. Ещё одно знаменательное событие в истории системы образования - открытие Императорского Царскосельского лицея в октябре 1811. года. Там обучался Александр Пушкин и другие именитые люди того времени. В 1864. году были созданы земские школы, которые действовали на основе положения „О начальных народных училищах”. Дети изучали религию, русский язык, церковное пение.

Школа советского периода

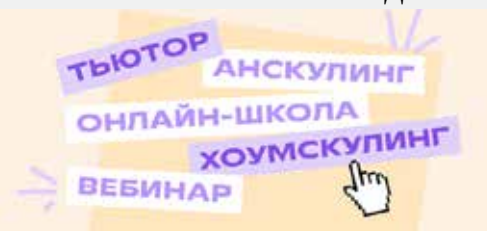
Становление советской системы образования можно разделить на следующие этапы: в 1918. году были приняты „Положение о единой трудовой школе“ и „Декларация о единой трудовой школе“; в 1930-х годах школа стала авторитарной - утратилась ценность личности и главной целью обучения стало воспитание коммунистов; в 1958. году началась школьная реформа, обучение стало 10-летним, а получение среднего образования – обязательным; с 1980. года появился 11 класс, но распространённой практикой было пропускать один год, так что многие всё равно учились 10 лет.

Новая школа в России

В 2012. году был принят действующий закон „Об образовании в Российской Федерации”. Он считается одним из самых демократичных в мире, поскольку выделяет такую форму получения образования, как семейное обучение. Это очень важный этап в истории образования в России, который определил его дальнейшее развитие. В наши дни ребёнок абсолютно легально может не посещать обычную школу с её классно-урочной системой, а осваивать программу самостоятельно или в онлайн-школе. В Домашней школе Фоксфорда обучаются дети из 47 стран мира. Занятия ведут преподаватели из МГУ, МФТИ, ВШЭ. Уроки можно просматривать в режиме реального времени или в записи.

Словарь терминов дистанционного обучения

Собрали все термины дистанционного обучения и альтернативного образования, которые пригодятся новичкам в домашнем онлайн-образовании.

Историја није само слово на њаиру или дајум у уџбенику. Она живи кроз њриче, сећања, сјоменике и људе који их чувају. Како бисмо боље разумели значај славне њрошлости нашеј краја, њосејили смо сјомен-комилекс у Текеришу и разјоварали са њурицијичким водичем Јеленом Ђорђић.

- *Можеће ли нам украјико ѡредсјавији Церски комилекс?*

Спомен-комплекс је обједињена целина од изузетног значаја. У комплексу се налази спомен-костурница подигнута 1928. године у којој су посмртни остаци око 3500 погинулих војника током Церске битке. Споменик је пирамидалног облика, рађен од малообрађеног церског гранита. Пројектовао га је Сергије Багенски, руски архитекта. У непосредној близини је зграда музеја подигнута 1929. године као капела. Од 1989. у овој згради налази се стална поставка Церске битке, фотографије, пропратни текстови и витрина са униформом и наоружањем из Првог светског рата. 1989. постављене су четири бисте Радомира Путника, Степе Степановића, Живојина Мишића и Петра Бојовића. 2014, поводом сто година од завршетка Церске битке, постављене су бисте краља Александра и краља Петра I Карађорђевића. У оквиру спомен-комплекса налази се и спомен-чесма.

- *Да ли ѡсјоји неки ексјонаји или ѡрича која на ѡсејиоце осјавља ѡсебан ујисак?*

Постоји пуно занимљивих прича у вези са Церском битком. Ја бих издвојила ону о текеришком пешкиру који се налази у поставци. Прича о њему почиње прве ноћи када је дошло до сукоба српске и аустроугарске војске. Била је то ноћ 15. на 16. август. Српски војник Милета Милутиновић из Седлара код Свилајнца био је рањен у обе ноге. Допузео је до најближе куће на обронцима Цера и из дрвеног ормана узео два везена пешкира. На једном је било извезено: „Перса Спајића девојка”, а другом „Добро јутро добри домаћине, срећан ти празник”. Превио је ране, наставио битку и рат. Прешао је и Албанију, али један пешкир успео је да сачува. Како су године пролазиле, жеља му је била све већа да се врати на Цер и потражи Персу. Након шездесет година, 19. августа 1974. то је и успео. Нажалост, Персу није пронашао живу. Прича о текеришком пешкиру говори о моралу српског војника.

- *Да ли ѡсјоји мање ѡзнајиа чињеница о Церској бици коју бисће издвојили?*

Током Церске битке погинуло је 2107 војника и официра. Најмлађи међу њима био је шеснаестогодишњи Станислав Сондермајер. Као ученик 6. разреда Друге београдске гимназије пријавио се у добровољце по узору на старију браћу Тадију и Владислава. Српској војсци прикључио се у околини Шапца, а погинуо 18. августа код Поцерског Добрића. Жене из суседног Богосавца су га сахраниле у центру села, где му је касније подигнут споменик.

- *Шјиа бисће волели да сваки ѡсејилац ѡнесе из ѡсејие музеју?*

Осећај поноса, поштовања, туге и свакако дубљег разумевања историје.

- *Који ѡренујшак из Вашеј рада Вам је осјао у ѡсебном сећању?*

Мени лично, најјачи утисак био је када је пре десетак година дошло двоје младих људи са старијом женом. Дали су ми папир на коме су стајали подаци војника 28. Прашког пука принудно мобилисаног у аустроугарску војску и погинулог на Церу. Старија жена дала је обећање својој мајци да ће се поклонити испред костурнице где почивају кости њеног оца и узети грумен земље. Док сам их гледала како одлазе, схватила сам колико је туге и поноса било у очима ове жене због испуњеног давног обећања.

- *Шјиа за Вас лично значи рад на месју које чува ѡрадицију и исјорију?*

Рад на овом месту за мене има посебан значај. Понос, част и привилегија је радити оно што волите, поштујете и на шта сте поносни.

- *Коју ѡоруку бисће ујујили ученицима наше школе ѡводом Дана школе?*

Поносно могу рећи да сам и сама била ученица ОШ „Степа Степановић” и све моје најлепше успомене из детињства везане су за њу. Нека ова дивна школа буде и даље место знања, успеха и лепих успомена. Срећан Дан школе!

Прошло је 110 година од бијке на Кајмакчалану, а наш крај и даље имају јунаке са Солунској фронти. Обележавајући овај бијни јубилеј, негујући културу сећања, две ученице наше школе писале су о својим прецима.

Драгомир Панић

Драгомир Панић је рођен 1895. године у селу Рибарице. Када је ступио у најлепше године, прекинули су му младост ратови и битке. Уместо да иде на игранке и вашаре, Драгомир је морао у рат: „Гинуло се. Није могло другачије. Враћали смо оно што нам је било отето, а били су нам отели отаџбину. За нас, пешаке, била је само једна наредба – Нож на пушку! У отаџбину! Напред! Дуго смо чекали тај час...”

Јунак Драгомир Панић на својим прсима имао је неколико одличја стечених у одбрани отаџбине знојем, крвљу и муком. Причао је где их је и како заслужио, али би на крају увек рекао: „Нисам ја за ордење и споменице ратовао. Ја сам се борио за краља и отаџбину!”

Након што се вратио у своје село, докле год су га ноге носиле и здравље служило, није пропуштао указане прилике да са последњим својим саборцима посети и ода пошту палим друговима на Церу, Гучеву, Мачковом камену, али и оним што своје кости оставише ван своје домовине, на Крфу, Виду, Солуну...

Занимљиво је да је после 67 година, по други пут у свом животу, Драгомир Панић стајао на палуби брода, прав као бор, иако остарео, у мачванском копорану и са шубаром на глави, са блиставим одличјима на поноситим грудима. Требало је да Драгомир Панић крочи опет на острво смрти. Човек који је са лакоћом ускакао у бугарске и немачке ровове с бајонетом на пушци и бомбом у левици, тада није могао да направи корак – ноге су га наједном издале, а снага је ишчезла. Мислио је да где год спусти ногу – стаће на људску кост, на лобању, чутурицу на којој је урезано име, презиме, број чете и пука, назив родног села, дан када је војник отишао од куће... Мислио је још да ће наићи на комад пушчане цеви, пиштоља, искривљени бајонет, војничко огледалце, бритву, торбу шареницу, опасак или опанак...

Стари ратник тихо је, баш као што је и живео, умро 1992. године у својим родним Рибарицама. У вечност га је испратио велики број његових Јадрана, а сахрањен је уз војне почасте.

Слађана Сивановић, 7/2

Драгић Видоје Пантић

Драгић Видоје Пантић је рођен 1880. године у горњобадањском засеку Југовићи, општина Лозница. У Први балкански рат креће 1912. године, а након победе над Турцима, пролази кроз велике муке са Бугарима. Никад се није извлачио. Ишао је заједно са својим друговима кроз највеће борбе, у којима се падало и гинуло. Ко је више страдао, питате се, да ли војници или официри – међу њима разлике није било. На Солунском фронту, Драгић Пантић је био наредник и имао је свој вод. Смрт или живот – таква је ситуација била.

Драгић, или Видоје, како га сви памте, имао је много патњи и рана током рата. Карађорђеву звезду добио је на Кајмакчалану. Било је и других борби у којима је учествовао, свака је била тешка, мучна, напорна, и свака је била – крвава. Драгић се из рата са чином поручника вратио тек у мају 1919. године.

Драгић је умро 12. маја 1944. године. Иза њега остала су два брата и деветоро деце, осам синова и једна кћерка. Водио је ратни дневник током читавог рата, али га је, на несрећу, изгубио приликом задњег рањавања. Нажалост, иако се зна да је био носилац Карађорђеве звезде, не зна се где је и како завршило његово највеће ратно одликовање. Потомци до данас чувају официрску сабљу свог храброг претка и јунака.

Албанска споменница
Драгића Видоја Пантића

Јелена Панчић, 6/2

СРПСКА ВОЈСКА НА КРФУ

Из топлога дома, где огњиште гори,
кренуо је у бој народ да се бори,
да покаже храброст и част свога рода,
тамо где се крвљу купује слобода.

Диже чашу домаћин, вели жени храбро:
„Одлазим у рат, чувај наше благо.
Моли се за мене, гледај нашу децу.
Бојим се да жив се вратит' кући нећу.”

Све овде оста пусто, као што он рече...
Српска војска нестала крај Крфа једно вече,
далеко од куће, где маслина цвета,
нама море постаде успомена света.

Анђела Ковачевић, 7/2

Вељко Пејровић, 5/3

Слађана Стјевановић, 7/2

Марија Ковачевић, 7/2

ВЕСЕЛИ СМО ЈЕР СМО МЛАДИ

Младост је најлепши период живота, а она је наша садашњост. Пуна је смеха, радости и узбудљивих тренутака.

Сваки дан доноси нова открића и авантуре које нас испуњавају. Када смо млади, свет нам изгледа као једна велика прилика за маштање. Тада највише времена проводимо дружећи се са пријатељима, делећи разне приче и тајне између себе. Волимо да излазимо напоље, да шетамо, учимо нешто ново, а понекад се до изнемоглости смејемо због најобичније ствари и дани нам тако пролете... У младости се често заљубљујемо и то нам учини дане веселим и донесе нам нову енергију у њих.

Међутим, младост није само забава и љубав, то је период када откривамо ко смо, учимо и растемо. Свако ново искуство нас обликује у бољу и снажљивију особу која никада не одустаје.

Весели смо сада зато што смо млади и имамо још много од живота да прихватимо и проживимо, још много тога да научимо и откријемо док уживамо у тренуцима који долазе.

Николина Ковачевић, 7/2

ПИСМО СЕБИ ИЗ БУДУЋНОСТИ

Драга ЈА,

Пишем ти ово писмо из будућности и надам се да ће ти значити све што ћеш прочитати.

Сада си већ велика, имаш тридесет и две године и имаш своје дете, баш као што си планирала. Знам да ти је то сада чудно, али ти си овде у веома развијеном дигиталном друштву, бавиш се уметношћу и даље, то је за похвалу, сликаш предивне радове. Морам да ти кажем да си се баш променила када је реч о физичком изгледу. Нећеш веровати, али сада си висока метар и деведесет три центиметра и значајно си изменила стил облачења.

Међутим, упозоравам те да је вештачка интелигенција завладала целим светом, рађају се роботи, летећи аутомобили су свакодневица. Свет више није као пре. И, постоји нешто још горе – људи, нажалост, полако нестају. Људске врсте је све мање, а роботске све више. Мени се то нимало не допада. Зато, желим да ти кажем да уживаш још, док си дете, јер ова будућност која те чека, није баш лепа.

Надам се да ћеш, можда, након овог писма успети нешто да промениш, и ко зна, можда те ипак чека другачија будућност.

Можеш ти то, верујем у тебе!

Јелена Панџић, 6/2

ПРЕЦИ НАС УЧЕ ДА ГРАДИМО ЛЕПШУ БУДУЋНОСТ

Често размишљам о томе колико су наши преци важни за нас, иако их можда нисмо ни упознали. Они су живели у другачијим временима, имали су теже услове и морали су много да се боре како би опстали.

Управо због тога верујем да нас њихови животи и искуства уче како да будемо јачи, бољи и паметнији људи, како да изградимо лепшу будућност. Некада није било свега што имамо данас, није било технологије, лаког живота и брзих решења. Наши преци су морали да раде напорно, да буду стрпљиви и да верују у оно што раде. Данас често заборавимо колико је важно да се трудимо и да не одустанемо чим наиђемо на прву препреку. Међутим, када се сетимо како су наши преци издржали много тежа времена, схватамо да и ми можемо бити упорнији и не одустати од својих циљева. Поред тога, преци нас уче и правим вредностима: поштењу, љубави, поштовању и заједништву. Некада су породице биле сложније, људи су помагали једни другима и знали су колико је важно имати некога поред себе. Такође, наши преци су оставили траг кроз традицију, обичаје и приче које се преносе с колена на колена. На крају, верујем да нас преци не уче само кроз речи, већ и кроз дела која су оставили иза себе.

Зато треба да ценимо своје претке, да слушамо њихове приче и да учимо из њих. Јер, управо у њиховим животима крију се одговори на многа наша данашња питања.

Тијана Појовић, 7/3

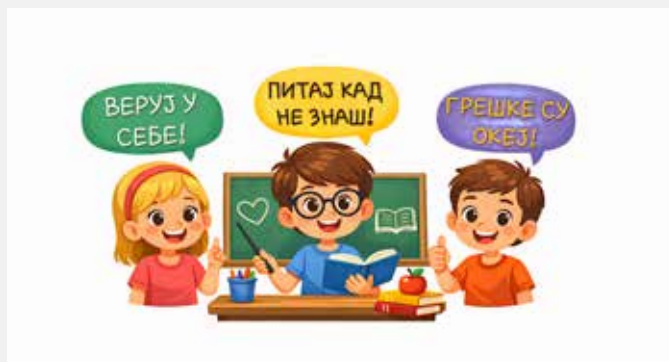
КУТАК ЗА ЕФИКАСНО УЧЕЊЕ: „МУКЕ И РЕШЕЊА”

- **Проблем:** Недостатак времена и организације
о **Решење:** Направи фиксан распоред након школе и придржавај га се (*Младен Јосић*). Учи редовно, а не само пред тест (*Тијана Томић*).
- **Проблем:** Тешко градиво и велике лекције
о **Решење:** Са наставницима прави кратке сажетке који су лакше разумљиви (*Анђела Ковачевић*).
- **Проблем:** Памћење сувих чињеница
о **Решење:** Користи маркере у боји за визуелно одвајање битног од небитног (*Слађана Сићвановић*). Пиши белешке сопственим рукописом – док пишеш, већ учиш (*Марија Ковачевић*).
- **Проблем:** Како проверити знање?
о **Решење:** Објашњавај лекцију наглас самој себи. Учи са сестром или другом и међусобно постављајте питања (*Анђела Ковачевић, Данијела Нинковић*).

МОЈ ТАЈНИ ТРИК ЗА УЧЕЊЕ

- **„Сама свој наставник”:** Прво се прочита лекција, издвоји се битно, а затим се градиво објашњава наглас самој себи (*Николина Ковачевић*).
- **Квиз са ближњима:** Учење у пару и међусобно постављање питања за проверу знања (*Анђела Ковачевић*).
- **Редовност:** Боље је учити по мало сваки дан него све пред сам контролни (*Тијана Пойовић*).
- **Учење кроз игру:** Коришћење квизова и игара попут „Земљописа” чини сазнавање нових ствари забавнијим (*Марина Тубић*).

ШКОЛА ПРИЈАТЕЉСТВА: „ЗЛАТНА ПРАВИЛА ЗАЈЕДНИЦЕ”

- **Узајамна помоћ:** Када некоме помогнеш, градиш поверење (*Михаило Мандић*).
- **Решавање сукоба:** Сваки неспоразум може да се реши разговором и добром вољом (*Данијела Нинковић*).
- **Моћ извињења:** Извињење је најважнији корак за помирење када погрешимо (*Дуња Сићанојевић*).
- **Инклузија:** Труди се да у друштву нико не буде изостављен (*Валентина Пејровић*).
- **Разумевање:** Свако има право на другачије мишљење, чак и када се не слажемо (*Михаило Мандић*).
- **Мирно решење:** Када дође до сукоба, смири се и разговарај без вређања (*Марко Тодоровић, Тијана Томић*).
- **Поверење:** Право пријатељство се гради на поверењу и поштовању (*Тијана Пойовић*).
- **Једнакост:** Понашај се према другима онако како желиш да се они понашају према теби (*Пејшар Пејровић*).

ДА САМ ЈА ПЕДАГОГ...

... мој задатак би био да разумем и подржим сваког ученика. Слушао бих пажљиво без осуђивања, јер свако дете заслужује посебан приступ како би школа била пријатно место за све (*Стефан Радовановић*).

ДРУЖЕЊА И ПРОСЛАВЕ

~~~~~***~~~~~ Дан школе, април 2025 ~~~~~***~~~~~

*****~~~~~ Ученичке екскурзије ~~~~~*****

***** Прослава мајуре*****

Спортички дан и хуманитарни базар у Текеришу

Спортички дан у Доњој Бадањи

Завршне приредбе ученика млађих разреда

~ Новогодишњи празници ~

◀ Школска слава Свети Сава

Хуманитарни васкришњи базар у Горњој Бадањи

Испираћај наставника Рајка Рондовића у иензију

За издавача: Бранко Вилотић
Организатори: Сања Радонић, Катарина Антонић
Сарадници: наставници и ученици школе
Припрема и штампа: АГС принт